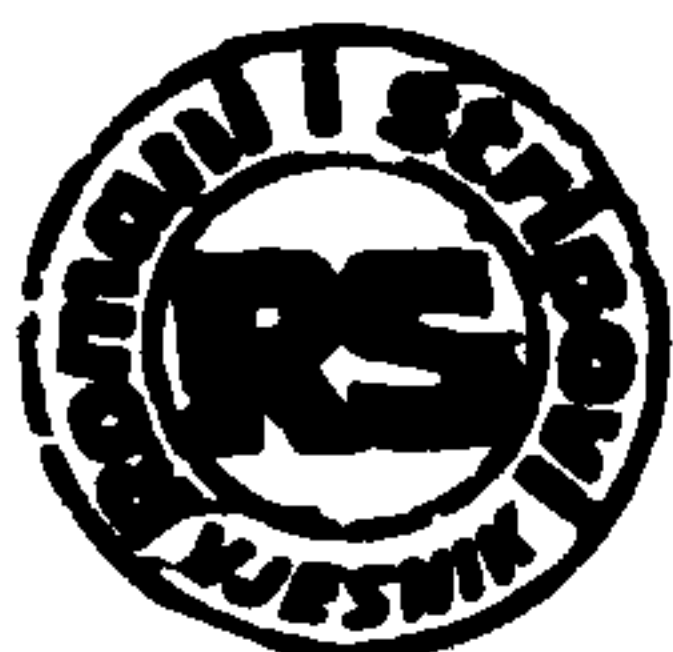

Bill Murphy

ŽELJEZNI NAREDNIK

Glavni i odgovorni urednik
MILIVOJ PAŠIČEK

Izdavač SOUR »Vjesnik« (predsjednik Poslovnog odbora **Vjekoslav Koprivnjak**) – RO Novinsko-izdavačka djelatnost, n. sol. o. (direktor **Milan Bekić**) – OOUR Informativno-revijalna izdanja, n. sub. o. (direktor **Sead Saračević**)

Tisak: RO Štamparska djelatnost SOUR »Vjesnik«, n. sol. o. – OOUR Novinska rotacija n. sub. o, OOUR TM n. sub. o. i OOUR Tisak revijalnih izdanja, n. sub. o.

Predsjedavajući Savjeta redakcije »Romani i stripovi«: **prof. dr Adolf Dragičević**

Uređivački kolegij: **Ivica Bartolić** (graf. ur.), **Marcel Čukli** (»Laso«), **Berislav Grabušnik** (graf. ur.), **Marija Jurela** (biblioteke »Super strip« i »Trag«), **Pavle Lugarić** (zamjenik gl. i odg. ur.), **Milivoj Pašček**, **Ana Župan** (»Život«).

Redakcija: **Sonja Dunduš** (daktilograf), **Zdenka Jočić-Beck** (redaktor), **Igor Mandić** (novinar), **Branka Ožegić** (teh. sur.), **Ana Poldo-Hrastović** (novinar).

Tajništvo: **Sanja Popović** (tajnik), **Biserka Pupavac** (poslovni tajnik).

Adresa redakcije, izdavača i tiskare: 41000 Zagreb, Avenija bratstva i jedinstva 4, tel. (041) 515-555 i 519-555. Telex 21 121 YU VSK.

LASO 626

BILL MURPHY: ŽELJEZNI NAREDNIK

Naslov originala: **DIE REVOLTE DER NEUEN**

Recenzija: **Lucija Usmiani**.

Copyright: **Bastei-Verlag**, posredstvom **Geisenheyner & Crone**, Stuttgart

Prijevod: **Stanko Juriša**

LASO 626 izlazi 11.10. 1985

I

Otkako je u Fort Aldamu, u jedinici za održavanje i dogradnju tvrđave, sve konce preuzeo u svoje ruke stariji narednik Finnewacker, u to se pustinjsko gnijezdo vratio mir i disciplina. Red i zapt ostao bi sigurno neokrnjen za njegove komande, da to nije bilo mjesto gdje su odsluživali kazne vojnici osuđenici. A upravo kad se činilo da je Finnewacker sve sredio, došlo je trideset novih. Bili su to teški kalibri, osuđeni zbog toga što su okradali svoje drugove, što su otimali i silovali. Osude su redom glasile na više godina službe u Fort Aldamu.

Tako u miru nastaje pakao.

* * *

Narednik Fitzgerald stajao je ispod zastave Fort Aldama, Stare konkvistadorske tvrđave koja je poslije rata služila za smještaj kaznene konjičke jedinice i vikao:

— Uređivanje gotovo! Stariji narednik Finnewacker! Zviždaljka je jedva umukla kad se

na vratima kasarne petoga odjela pojavio Finnewacker.

Kažnjenici u sivim uniformama upravo su pokušavali sve dovesti do visokog sjaja i nisu ga opazili. Zacijelo su računali s tim da će malo vremena izgubiti s raportom i da će početi kod prvog odjela, ili kod osmog, zadnjega.

Ljudi su se počeli kočiti u najrazličitijim položajima.

— Svatko da je na svom mjestu — odrezao je stariji narednik Finnewacker. — Ovo nije farma zečeva.

Ljudi su se postrojili i zabuljili prema vratima, nijemi i u strepnji.

Dvojica su se zatekla napolju. Progurala su se pored starijeg narednika i popunila stroj.

Finnewacker se podbočio.

— dakle vi ptičice? — pitao je strogo.

Pridošlice istegoše vratove.

— Morali smo čistiti staju, stariji naredniče! Rapportirao je jedan.

Na vratima se pojavio kaplar Hardman, čovjek odgovoran za

peti odjel. I njega je Finnewacker iznenadio.

Stariji narednik ga je odmjerio kratkim pogledom.

Kaplar Hardman htio je spasiti što se može, odrešito je koraknuo naprijed i raportirao:

— Odjel broj pet. Osamnaest ljudi. Sobni starješina redov Lug. Izvolite!

— Što? — promrsio je stariji narednik Finnewacker. — Na što liči ova nastamba? Je li ovo svinjac? Najprije se dvojica guraju pokraj mene, zatim dolaziš ti s netočnim raportom. Svatko da je za jednu sekundu pred svojim ormarom!

Kažnjenici su se postrojili kako je naređeno.

— Nisam li već rekao, kamo da okrećete leđa? — nastavio je Finnewacker. — Nalikujem li na učiteljicu, pa da ponavljamo?

Lug je htio nešto popraviti, no sve bijaše prekasno.

Finnewackerovo srce se nije moglo smekšati. Osim toga, peti i šesti odjel imao je ionako na zubu zato što je prije dva tjedna u njima izbio nemir.

Svatko bijaše svjestan toga da taj račun još nije izravnat.

Finnewacker prodje pored sučeljenih stolova i na kraju se zaustavi kod nepospremljenog kreveta.

— Jeste li vidjeli kada kokošje gnjezdo? — upita stariji narednik čovjeka kod najbližeg ormara.

— Jesam stariji naredniče! — jednako je vikao kažnjenik. —

Ali ja sam jedan od onih što su čistili staju.

— Žali se drugu koji ti nije pomogao — otrese se Finnewacker. — Dodatak!

Dodatak! Riječ koje su se vi bojali jer je značila osobitu vježbu u subotu, poslije svih poslova.

Čovjek je probljedio.

— Razumijem! — rekao je. Kaplar Hardman pribilježio je ime.

Finnewacker korakne natraške i otvori prvi ormar.

Kažnjenik je porumenio i progutao slinu.

Ormar bijaše neuredan. Finnewacker ga je htio prevrnuti, no smetao mu je stol. Pogledao ga je srdito, položio na nj pedeset centi i rekao:

— Ti, ti i ti, i ti tamo! Donesite mi iz kantine cigaru. Brazilsku!

Izabrani ljudi htjeli su odmah krenuti. Jedan je posegnuo za kovanicom.

— Stoj! — zagrmio je Finnewacker.

Ljudi su stali i ukočili se.

— Vas četvorica nemate mozga za pedeset centi, je li?

Vi biste mi skupu brazilsku cigaru donijeli u prljavim šapama?

— Narednik Warrenton umotao bi je u papir — promuca jedan od izabranih.

Finnewacker podigne nos.

— Papir? Otkada Warrenton ima papirnicu? — Tada je rukom upro u stol. — Zašto sam

odmah odredio četvoricu? Nema li stol četiri ugla?

Ljudi su s nevjericom promatrali starijeg narednika.

— Što je? — upita ponovno Finnewacker. — Stol nije dovoljno težak? Želi li ga netko ponjeti poput poslužavnika?

Ljudi su koraknuli bliže.

— Mirno! — Zapovijedao je Finnewacker. — Diži!

Ljudi su složno podigli stol.

— Ne gubite ravnanje! — vikao je Finnewacker. — Jao vama, ako skupa cigara padne na tlo. Naprijed marš!

Čizme su teško udarale po daščanom podu. Kaplar Hardman otvorio je vrata predsoblja a pridržao je i ona vanjska.

Finnewacker je doviknuo:

— Pjesma!

Kažnjenici su zapjevali pod korak, kako su nosili stol.

— Taako! — javio se Finnewacker. — U službi s veseljem! Lijeva... Lijeva!

Nosači stola pjevali su iz sveg glasa. Nisu željeli da kod starijeg narednika Finnewackera padnu u još veću nemilost. Čvrsto su stupali popločanim dvorištema stare tvrđave prema skladištu i kantini što ih je vodio narednik Warrenton, osobito uspješno onaj dio s duhanom i pićem. Finnewackeru se to nije svidalo, no sve je bilo u skladu sa službenim papiri- ma što ih je potpisao kapetan Sayer, komandant Fort Aldama i kaznene kompanije.

Pjesma četvorke sa stolom u maršu zabavljala je cijelu posa-

du. Svi su izašli iz nastambi. Stražari na palisadama okrenuli su se prema tvrđavskom.

I Finnewacker se okrenuo. Sada je imao potreban prostor. Stol ga nije smetao.

Nije trebalo da bude sitničav i da što god traži izuzetnim trdom. Začas je prevrnuo osam uskih vojničkih ormara. Na sredini prostorije naraslo je brdo svega i svačega. Iz nekih je ormara pobacao samo uniforme. S drugih su letjeli telećaci, povećavajući hrpu na podu.

Spolja je doprla pjesma. Četvorka se vraćala, stupajući oštro sa stolom na rukama. Kad su ti momci s vrata ugledali nered u baraci, zastali su.

— Stooj! — zapovijedio je jedan. — Stol oodloži! Stariji naredniče, vaša je zapovijed izvršena!

Cigara je ležala na stolu. Zamotana u svilen papir.

Finnewacker ju je dohvatio i gurnuo u džep na prsima. U službi nije pušio.

— Hardman, jedinica ima nastup! — dreknuo je.

— Razumijem! — uzvratio je kaplar porumenivši.

Za nered je odgovarao on i znao je da će Finnewacker to obilato naplatiti.

— Za pola sata raport se ponavlja — reče Finnewacker. —

Ali tada će ovdje biti red. Ne bude li tako, bit će maskemballa.

Finnewacker se okrenuo i izašao iz petog odjela.

Krenuo je prema šestom.

Svatko je stajao pred svojim ormarom. Odjelni starješina odmah je pristupio i raportirao. Nije bilo prigovora. No ljudi su imali vremena da obrišu i zadnje zrnice prašine. Buka što su je čuli iz susjedstva bila je dovoljan podsticaj.

Finnewacker je požurio. Išao je iz nastambe u nastambu. Pokazivao je da nije sitničav ali da ne podnosi nered. Tri dana kod njega su se začas zarađivala, kazneni egzercir također. U stanovitim stvarima stariji narednik bikovskoga vrata nije znao za milost.

Proširivanje i pojačavanje tvrđave bio je njegov izum. Prije negoli je prije četiri tjedna postao glavni, ljudi su bili zauzeti samo vježbama i poslovima koji su često nalikovali na muvanje po logoru.

Finnewacker je brzo promijenio život u Fort Aldamu.

Fort Alda, stara konkvistadorska tvrđava, ustoblčila se na vrhu brežuljka što se izdizao u širokoj pješčanoj ravnici, omeđen na istoku i zapadu moćnim gorjem.

Padine brežuljka bile su blage, tako da su do tvrđavskih zidova mogli dopirati jahači.

Da bi ljude korisno zaposlio, Finnewacker je smislio plan da se blage padine oko tvrđave razravnaju i da se podigne drugi, deset metara visok zid.

Formiranje radne jedinice nije bio samo Finnewackerov pronalazak nego i njegova strast.

Tako je nastao pakao u Fort

Aldamu. Tako se odjednom promijenio život kažnjenika koji su se u njemu obreli zato što su negdje nešto zgriješili. Najmanja mjera bila su tri dana. Gornje granice nije bilo. Čitav treći vod, na primjer, odrintao je zbog neposlušnosti četiri tjedna. Zbog neuspjeloga bijega Finnewacker je dodao još osam tjedana.

Ljudi iz jedinice za gradnju morali su motikama, krampovima i lopatama razgrtati i prigrtati zemlju i pijesak, puniti to u vreće i razgrtati po ravnici. Posao su morali obavljati tako da nigdje ne ostane hrpa koja bi neprijatelju mogla poslužiti kao zaklon.

Kamen za zidove trebalo je da se dopremi iz planine na istoku, gdje je jednom bio konkvistadorski kamenolom za prvotno zidanje tvrđave.

Kako su davni osvajači pješkovitim tlom dopremali masu toga teškog materijala ostalo je zagonetkom. Nitko od narednika i kaplara u plavim uniformama US – konjice nije isto tako pojmio, kako će se dopremati kamen za drugi zid. Međutim, bili su uvjereni da će Finnewacker naći nekakvo rješenje. NO valjalo je još čekati.

II

Finnewacker je sjedio u komandi za drugim stolom i pušio svoju brazilsku cigaru. Iza toga stola bio je manji pisaći s udobnom stolicom. Bilo je to koman-

dantovo mjesto, većinom nezauzeto, kao i tih trenutaka.

Kapetan Sayer pojavljivao se tek tu i tamo. Sve je prepustio starijem naredniku Finnewackeru.

Po Finnewackerovu mišljenju, Sayera je izjela samoća. Od Fitzgeralda je čuo da je Sayer bio revan, odrešit i pristupačan oficir, u vremenu kada je preuzeo Fort Aldamo. Ali sada je čitave dane sjedio u svojoj sobi i pio. Bio je jedini oficir u tvrđavi. S podoficirima nije dolazio u dodir, vjerovatno zbog bojazni da će izgubiti svako poštovanje. Tako je Sayer postao usamljenikom među dvadesetoricom podoficira različitih činova, vojnicima garnizona i stotinjak kažnjenika. Takav bi život skršio svakog oficira u pustinskoj tvrđavi Aldamo.

Finnewacker je više puta namjeravao poslati opširan izvještaj pukovniku Brooks u Camp Lowel, pod čijom je komandom bio Fort Aldamo. Pukovnika Brooksa poznavao je iz građanskog rata. U južnjačkoj armiji bio je general-poručnik. Finnewacker, tada mlad momak, pripadao je jahačima kapetana Conchosa.

Kako je to davno bilo!

Finnewackeru bijaše žao kapetana Sayera. Zato je odlučio da ne obavještava ni pukovnika Brooksa niti bilo kojega drugog oficira. Svakog mjeseca stizao je iz Camp Lowella, sjedišta puka, transport s opskrbom. S njim su dolazili novi kažnjenici

i vraćali se oni koji su odslužili svoj rok u kaznenoj četi. Svaki je transport vodio oficir.

Stariji narednik imao je dakle priliku poslati izvještaj o Sayeru. No nije htio kapetanu pokvariti karijeru. Naravno, tome svakako valja dodati da mu je kapetan prepustio uzde, tako da je komanda u tvrđavi bila praktički u njegovim rukama.

Finnewacker je imao svoje metode i uskoro je čvrsto držao uzde, zbog čega ga je pukovnik Broks i poslao u Fort Aldamo. Finnewacker ga nije iznevjerio.

Đavo bi znao, da li bi nasljednik kapetana Sayera dao starijem naredniku tako slobodne ruke. Zašto dakle da traži njegovo povlačenje? Nije lud!

Finnewacker iskosa pogleda pisaći stol. To mu se mjesto sviđalo a nije se koristilo.

Još je jednom otpuhnuo dim cigare i ugasio je u pepeljari. Otvorila su se vrata. Ušao je Fitzgerald, njegov zamjenik. Finnewacker ga pogleda vedrim pogledom. Taj mu se narednik sviđao. Bilo mu je zama-
lo pedeset godina. U Aldamu je služio čitavi vječnost.

— Što je, Fitzgerald

— Dvadeset i četvorica postrojena su za kazneni egzercir. Jesi li odlučio tko će ga voditi?

— Ja! — promrsi Finnewacker, ustane i stavi na glavu vojnički šešir. — Prigoda je da se pokažu sve mjere. Ono što je prošle subote postigao Wallo-

wa moglo bi se dunuti mačku pod rep.

Fitzgerald požuri prema stroju.

— Mirno! — zapovjedio je glasno. — Pozdrav nadesno! Stariji narednik Finnewacker.

Zatim je Fitzgerald odrešitim korakom pošao prema pretpostavljenom, lupio petom o petu, salutirao i raportirao:

— Stariji naredniče, u stroju dvadeset i četvorica, spremni za vježbu.

— Hvala! — promrmlja Finnewacker, podigne ruku do ruba šešira, spusti je odmah i stade pred stroj.

Odmjerivši stroj otišao je na desno krilo.

Kako je bilo slobodno vrijeme, pola garnizona zurilo je kroz prozore ili se guralo na vratima. Finnewackeru je to gođilo. Zadnju predstavu vodio je narednik Wallowa. Prema Finnewackerovu mišljenju bilo je to obično išetavanje. Nikakvo čudo da je svatko radije prihvatao to negoli da ide u jedinicu za gradnju.

Finnewacker pođe od čovjeka do čovjeka. Pogledao je kakva je uniforma, je li čista i uredna. Jesu li čiste čizme, ulaštena kopča na opasaču. Sve je moralo sjati.

Kažnjenici su stajali s karabinima uz nogu. Zatvarači otvoreni tako da se vidi da je oružje prazno. U Fort Aldamu municija se držala pod strogom kontrolom. Samo je stražar na tor-

nju imao jedan oštar metak, kako bi mogao podići uzbunu.

Naravno, tko je imao čin, imao je napunjen revolver. Kaplari koji su stražarili na radilištima imali su metke za karabine. Lug je morao pokazati karabin.

Poslije radnoga vremena ljudi su imali pola sata da se urede i da očiste oružje.

Na pregledu nije bilo prigovora.

Finnewacker je stao pred stroj. Ljudi su odahnuli. Nitko mu nije upao u oči. Finnewackerovo raspoloženje nije bilo pokvareno. Sve je to djelovalo umirujuće.

Ljudi su stajali u jednom redu. Finnewacker ih je postrojio u troredove.

— Ravnanje! Pogled ravno! Puške na rame!

Stroj je pažljivo motrio Finnewackerovo lice. Međutim, nije se moglo zaključiti, je li zadovoljan ili nije.

— Na desno! Naprijed marš! Čizme su u pravilnom taktu udarale po popločenom dvorištu.

— Strojevi! — komandirao je Finnewacker.

Udarci su se pojačali.

Stroj je stupao ravno prema kuhinjskim vratima.

— Jen...dva...lijeva, da! — vikao je Finnewacker, stupajući polako iza skupine. — Ravnanje! Čelni!

Dvadeset i četvorica kažnjenika u sivim uniformama držala su korak.

– Ravnanje! – vikao je Finnewacker. – Čelo, pola pedlja! Vod je kročio prema kuhinji.

– Naljevo krug! – vikne Finnewacker.

Zapovijed je pala doslovce u posljednjem trenutku. Prvi red zamalo je dodirnuo kuhinjski zid prsima. No komanda bijaše odsječena i pala je točno pod lijevu nogu.

Siva falanga okrenula se trazajem. Zadnji red postao je čelo.

Finnewackeru nije promaklo da se korak ipak malčko poremetio.

– Lijeva, lijeva, tri, četiri! – vikao je. Zatim je stao postrance i pustio da stroj prolazi pored njega. – Ramena natrag, bradu k prsima! – grmio je, gledajući za ljudima.

Pustio ih je da tutnje do istočnoga zida. I taj put stroj je okrenut kao i kod kuhinje. To se ponavljalo četiri puta. Stotinu pedeset metara ovamo, stotinu pedeset onamo. Promatrači su se smješkali. I ponekomu u stroju oteo se smiješak. Ne bude li gore... mislio je.

Ali to je došlo. Finnewacker je najprije izrekao opomenu, kako je on to nazivao.

– Trčecim korakom! – zapovjedio je.

I on je trčao. Šake je držao na prsima, zviždaljkom je davao takt. Kod kuhinje i kod istočnoga zida ovaj put stroj je skretao. Poslije jednog kruga Finnewac-

ker je stao kod jarbola i odatle promatrao kas.

S kárabinom preko prsiju vod je nizao krug za krugom. Čizme su udarale takt, Finnewacker ga je održavao zviždaljkom.

– U zaklon! – dreknuo je odjednom.

Ljudi su propisno popadali na tlo.

Finnewacker je prišao.

– Stražnjice dolje! Lica dolje! – vikao je. – Pola guzica izaziva neprijatelja.

Ljudi su poslušno popravili položaj tijela.

– Diži se! – zapovjedi Finnewacker. – Trčecim korakom naprijed marš!

Odmah zatim dodao je: – U četvororedove stroj se!

To nije uspjelo.

– U zaklon! – ponovi Finnewacker.

Ljudi su jedva legli, kad je odjeknulo:

– Diži se! Naprijed marš!

Potom:

– Lezi! Diži se! Lezi! Diži se!

Trk lijevo, trk desno, naprijed i natrag gonio je Finnewacker sivi vod, uzduž i poprijeko kruga. Okretali su se iz strojevoga koraka, prestrojavali i zaustavljali se da bi pravili čučnjeve.

Odavno su svi bili okupani u znoju. Uniforme su bile tamne kao da su namočene. Ljudi su dahtali. Čeznuli su za tim da m

dugo. Uskoro su ponovo trčali. Srca su lupala, pluća su boljela. Kroz otvorena usta hvatao se zrak. Lica su bila crvena i prljava. Ali vježba nije prestajala dok nije pao zadnji čovjek, pokopavši pod sobom karabin.

— Mirno! — zapovijedao je Finnewacker.

Ludi su poustajali, okrenuli se prema komandiru i zauzeli položaj, s karabinima uz nogu.

Finnewacker je prekrizio ruke iza leđa i prišao momku koji nije ustao, zato što nije bio pri svijesti. Finnewacker se okrenuo i viknuo:

— Bolničari, nosila!

Prošlo je podosta vremena a da se ništa nije dogodilo.

— U dvoredove, marš! — doviknuo je Finnewacker izmrcvarenoj gomilici.

Uzdišući i kao da su kostobolni, ljudi su izvršavali zapovijed.

Konačno su se pojavili bolničari s nosilima.

— Trk, mazgovi, ovdje leži čovjek! — derao se Finnewacker.

Bolničari se trgoše i potrčase prema onesviještenom. Stavili su nosila pored njega i podigli ga. Finnewacker je prišao, sagnuo se po karabin i položio ga preko onesviještenog čovjeka. Bolničari podigoše nosila i požuriše prema ambulanti.

— Stoj! — dreknuo je Finnewacker.

Bolničari stadoše.

Finnewacker se okrene prema stroju i reče:

— Tko svoju čegrtaljku, vjernu drugaricu vojnika, ostavi u blatu, ide u zatvor. Tri dana! Tako da može razmisliti o težini djela. Ostaviti karabin na tlu! Pa da tada dođe gadni neprijatelj! I čime da taj klippan puca?

Finnewacker se nagne naprijed.

— A neprijatelj ima čime i ode bundeva! Amen! Jedan manje. Ali među njegovim drugovima ostaje rupa koju neprijatelj koristi i izbuši druge tikvanje. I sve to zato što je jedan seronja ispustio topuzinu.

Okrenuvši se prema bolničarima, Finnewacker je podviknuo:

— U zatvor!

Bolničari su potrčali s nosilima.

— Trk! — vikao je za njima Finnewacker.

Zatim se ustobočio ispred stroja.

— Na desno! Trčećim korakom naprijed marš!

Mučenje se nastavljalo. Kada je pao još jedan čovjek, prišao je Fitzgerald.

— Prošlo je pola sata, Finnewacker — rekao je.

— Misliš li da nikada nisam vidio sat? otresao se Finnewacker i odmahnuo rukom.

I toga su jadnika sanitetlije odvele u zatvorski blok. Momak je pokušao priljubiti pušku uz prsa i okrenuti se. U tome nije uspio i karabin je pao na tlo, ta-

ko da se otkotrljao nekoliko koraka.

Finnewacker je gonio ljude još pet minuta. Tada je dao voljno.

– Feldsher! – viknuo je iz sveg glasa idući prema nastambi komande.

Vodnik je odmah dotrčao.

– Na vašu zapovijed!

– Pogledaj one u zatvoru i pomogni im da dođu na noge. Ubuduće će za vrijeme kaznenih vježbi bolničari biti spremni kod vratarnice. Od prvog trenutka. I bit će poskočniji. Jasno?

– Jasno stariji naredniče!

Finnewacker je krenuo dalje.

– Do vraga, najprije moram na to podsjetiti – gundao je.

Feldsher je požurio prema zatvoru.

Finnewacker je ušao u komandu. Fitzgerald je sjedio za stolom i promatrao ga, očito s mješovitim osjećajima.

Finnewacker odloži šešir, prijede rukom preko kose, pride polici, uzme cigaru iz kutije i stavi je u usta.

– Nešto slično ovdje se nikada nije vidjelo – reče Fitzgerald.

– Sve se jednom mora dogoditi prvi put – odgovori Finnewacker pripaljujući cigaru. Tako i nikako drukčije izgledat će odsad kaznena vježba u Fort Aldamu. Svaki od tih momaka zna zašto je poslan ovamo. Tu ću rulju dovesti u red. Jamčim!

– Mislim da u Fort Aldamu nitko nikad nije na vježbi pao u nesvijest – pripomene Fitzgerald.

– Netko podnosi vrućinu, netko ne. Do vraga, kada se ti ljudi vrate u svoje jedinice, nešto ih mora podsjećati na Fort Aldamo. Nekolicina je već jednom bila ovdje. Neki po nekoliko puta. Tome mora doći kraj. Svatko želi vidjeti plodove svojega rada. Zar smo mi zatvorski stražari, Fitzgerald? Do vraga mi smo vojnici. Klipani u sivim uniformama nisu ništa drugo. Kažem ti da ovdje moram biti tvrdi, tvrdi od kamena! Ovo je kaznena jedinica a ne oporavište. Potrudit ću se da nikoga od tih ljudi ne vidim ponovo u ovoj tvrđavi. U Aldamu nikako! Bio bi to znak da nisam uspio. Da nisam dobro radio. A to mi se još nikada nije dogodilo. Moja je rulja bila uvijek najbolja, bez obzira na to koliko ju je ljudi sačinjavalo. Ovdašnja klima neće prekinuti moju seriju.

Izvana je u prostoriju doprla galama. Čuli su se povici i pozivi. Finnewacker je pogledao kroz prozor i vidio kako tvrđavskim krugom trče ljudi.

– Što se događa? – rekao je. Fitzgerald se uspravio sa smiješkom.

– Golub pismonoša – rekao je. – Pošta iz puka. On uvijek izazove ovakvu gužvu. Mala siva ptica naša je jedina veza sa svijetom.

Fitzgerald je pošao prema vratima. Finnewacker za njim.

Usput je uzeo šešir i ugasio cigaru u pepeljari.

Golub se upravo spuštao. Mračilo se. Nakon što je ptica napravila krug oko tvrđave, sunovratila se prema zidu i odjedrila prema kuli. Golubar je spremno čekao. Čim je ptica ušla u golubarnik, otvorio je golubar uska vrata i ušao pognut.

Čitav je garnizon bio napolju. Nedostajali su samo ljudi koji su sudjelovali u kaznenoj vježbi. Golubar je izašao s malim svitkom u ruci.

— Da predam kapetanu? — pitao je okupljene podoficire.

Finnewacker je bez riječi ispružio ruku i preuzeo poštu.

Iz zaštitnoga omota izvadio je tanak papir. Bila je to vijest iz puka. Opskrbna kolona krenula je prije deset dana. Dovozi hranu i materijal koji se mora s vremena na vrijeme zamjenjivati ili popunjavati. Usto s njom dolazi najavljenih trideset novih kažnjenika.

— Transport je otišao iz Camp Lowella prije deset dana — rekao je podoficirima, koji su ga netremice promatrali. — Dolazi trideset novih.

Među ljudima se osjećalo upravo dječje uzbuđenje.

— Kada bi kolona mogla stići? — pitao je Finnewacker.

— Sutra, ili najkasnije prekosutra — odgovorilo je odjednom više glasova.

— U redu — reče Finnewacker. — Javit ću to starom. — Svi podoficiri daose okupe u komandi.

III

Stariji narednik Finnewacker pokuca na vratima kapetana Sayera. Ordonans, koji je neprestano bio u njegovoj blizini, i koji ga je odmah obavještavao o svim novostima koje bi ga mogle zanimati, otvorio je vrata.

— Uдите, Finnewacker — rekao je kapetan Sayer raspoloženo.

Sayer je sjedio na stolu i smješkao se prijateljski. Upravo je bio nasapunan za brijanje. Ordonans je tek bio započeo posao.

Aha, pomisli Finnewacker, vjetar je u jedrima! Kapetan je obaviješten.

Finnewacker pride i pozdravi.

— Obavijest iz puka, sir — raportirao je. — Transport je otišao iz Camp Lowella prije deset dana. Dolazi trideset novih.

Kapetan Sayer prihvati ceduljicu, prijede preko nje pogledom i vrati je.

— U akta — rekao je. — Čekamo ih, stariji naredniče. Neka bude sve spremno za prihvati. Držim da će transport stići sutra. Čim ga straža ugleda, bit ću obaviješten.

— Na zapovijed, sir

— Hvala, Finnewacker! — reče kapetan Sayer, nagne se i pogleda se u ogledalu.

— Nešto bih molio, sir — reče Finnewacker.

— Što?

— Htio bih promijeniti raspored u nastambama, tako da bi

oba odjeljenja četvrtoga voda bila slobodna za novajlije. Tako bi pridošli bili uvijek četvrti vod.

— Sporazuman sam!

Finnewacker pozdravi i odstupi. Kada je došao u komandu, stalni personal u plavim dolamama bio je na okupu.

— Mirno, stariji vodnik Finnewacker! — komandirao je Fitzgerald.

Ljudi su zauzeli zapovjedni stav. Fitzgerald oštro pođe prema Finnewackeru i raportira: — Kao što je naređeno, podoficiri Fort Aldama na okupu!

Finnewacker ga potapša po ramenu i pride čelu stola. Pogledom je prešao preko prisutnih.

— Djelujete kao da očekujete tetku s pogačicama — rekao je. — Sjednite!

Uzbuđenje bijaše razumljivo. Ti su ljudi živjeli u samoći pustinjske tvrđave. Dan za danom obavljali su iste dužnosti, gledali ista lica. Sada dolazi transport s ljudima iz Camp Lowella koje su poznavali i s kojima se mogu napričati o novostima ili o starim zajedničkim dogodovštinama.

Uzbuđenje je vladalo cijelim Aldamom, čak i u nastambama kažnjenika, među kojima je sedmorici istekla kazna što ju je izrekao vojni sud.

Dolazi trideset novih. Ljudi su bili radoznali, hoće li među njima vidjeti kojega starog druga. Bilo je kažnjenika koji su u Fort Alamu služili dvije ili tri godine.

Jednako kao i podoficiri bili su željni čuti nešto o svijetu izvan pustinje.

Finnewacker je kuckao po atolu i vukao dimove iz cigare, koju mu je najbliži podoficir dodao zajedno s pepeljarom. Zavlada je tišina. Svi su gledali u Finnewackera.

— Htio bih da ubuduće novajlije sačinjavaju četvrti vod — rekao je. — Zato ćemo ujutro poslije zбора provesti reorganizaciju. Larsen, Salzer i Ricco prelaze u četvrti vod. Kod vas će uvijek biti novajlije.

Finnewacker odmjeri pogledom Larsena i njegove kaplare.

— Dakle, ako novi sutra dobavljaju, odmah ćete ih preuzeti, podijeliti ih u dvije grupe i smjestiti u odjele. Tamo će provesti ostatak dana, tako da se naviknu na nova legla. Sljedećega dana službe, provest će ih kaplari tvrđavom. Upoznavanje s propisima i običajima Fort Aldama bit će temeljito.

Prisutni su netremice gledali starijeg narednika. Sve bi ionako bilo učinjeno, no osjećalo se da Finnewacker namjerava uvesti novosti. Kaplari i vodnici bili su radoznali. Finnewacker podigne nos.

— To bi dakle bio prvi dan — rekao je. — Pokazat ćemo momcima njihov novi dom. Ali drugoga dana moramo ih malko razdramiti, kako bi shvatili, gdje se nalaze.

Finnewacker se osmjehne i pogleda svakoga posebice.

ti, Finnewacker! Nismo li dužni da to učinimo za drugove?

– Što da poduzmemo?

– Zna li put kojim se kolona kreće?

– Da, sir!

– To je dobro! kimne kapetan Sayer. – Uzmite prvu desetinu i krenite transportu u susret.

– Ne bih to savjetovao, sir – reče Fitzgerald.

Kapetan ga je mrko pogledao.

– Što vas nuka da kritizirate moju odluku, naredniče? –

Transportu je pridodano trideset kažnjenika, sir! Moramo računati s tim da iz toga izvire teškoće.

– Finnewacker, postrojte sve podoficire i krenite! – odsječno će Sayer i pođe prema vratima.

– Odmah!

Kapetan Sayer je zalupio vrata kao da je zagrmio top.

– Nije li sve to pretjerano? – gundao je Finnewacker. – Zašto ne čeka još jedan dan?

– Pridružujem se – reče Fitzgerald.

Finnewacker pogleda maloga kovrčavog narednika i reče:

– Misliš li zaista da se radi o sivcima?

– U to sam uvjeren!

Finnewacker podigne nos i reče:

– Dobro, priklanjam se tvojim iskustvima. Ali ti ostaješ u tvrđavi. Netko mora održavati pogon.

– Kapetan će sada biti buđan. Dok transport ne ode.

– Mogu li se u to pouzdati?

– Sigurno!

– U redu, što se mene tiče. Koga ćemo povesti sa sobom?

– Warrentona i Larsena, njegove kaplare i ljude iz prve i druge desetine. Bit će nas deset.

– U redu. Obavijesti ljude. Hrana i voda za četiri dana. Puna ratna sprema. Najmanje dvjesto metaka po čovjeku. Za deset minuta ovdje pred komandom.

– Razumijem!

Fitzgerald je izašao.

– Ordonans! – zagrmio je Finnewacker.

Kao duh iz boce pojavio se momak iz pisarnice.

– Izvolite, stariji naredniče! – dreknuo je. – Donesi moj telećak! – reče Finnewacker – prigušeno. – Ali da si prije ovdje nego tamo, jasno?

– Jasno!

Točno za deset minuta bili su izabrani ljudi postrojani ispred komande. Stariji narednik Finnewacker izašao je napolje, s telećakom na leđima, s municijom, hranom i vodom. I s karabinom u ruci.

– Sve je jasno, momci? – viknuo je.

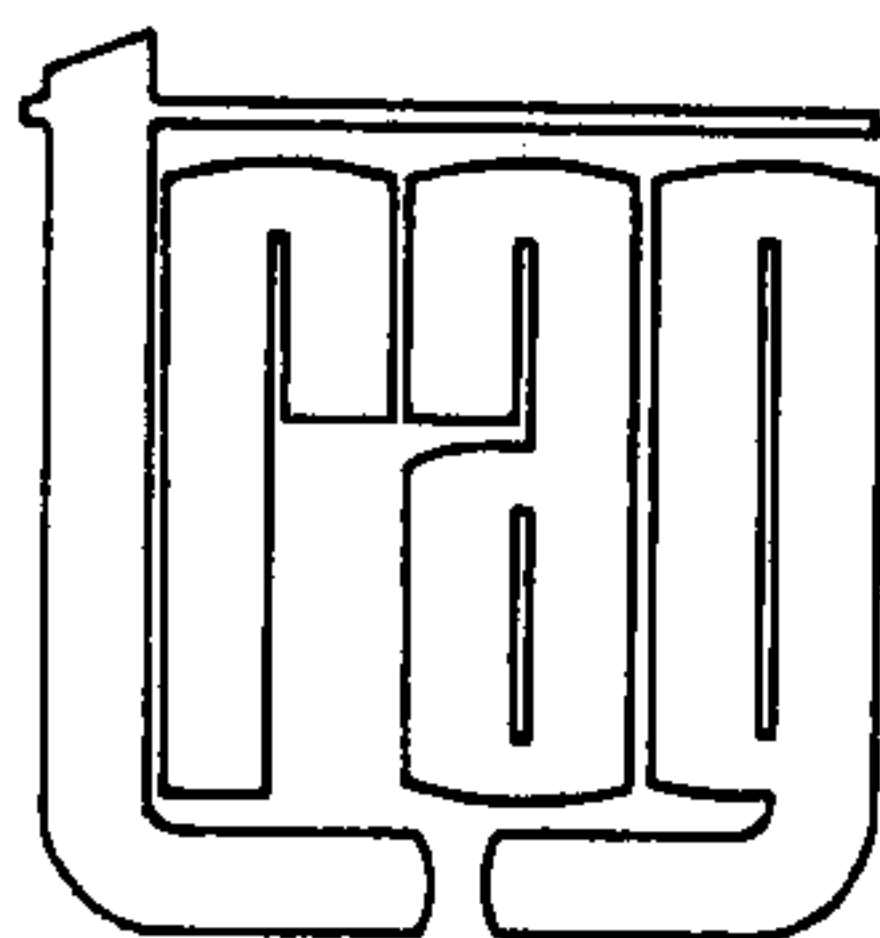

SUPERSTRIP BIBLIOTEKA

alan ford

**Svakih četrnaest dana nove duhovite
dogodovštine Grupe TNT koja je
osvojila čitatelje širom naše zemlje!**

Potražite na svim kioscima!

Izabrani svjetski krimići
— vode vas iz avanture u avanturu!

KLASICI ŽANRA I INOVATORI!

NAJBOLJI SVJETSKI KRIMIĆI U BIBLIOTECI

Svakog 13. u mjesecu vrhunska imena kriminalističke literature: Mickey Spillane, Ed McBain, Elery Queen, Rex Stout, Frank Kane, George Sims i mnogi drugi! TRAG — biblioteka krimi-bestselera koja opravdava književnu vrijednost trivijalnog žanra krimića!

GRUPA TNT

U RIJEČI I SLICI!

Naš najčitaniji strip iz pera Maxa Bunkera!

ALAN FORD

svakih 14 dana na svim kioscima!

STRIP ZA SMIJEH I RAZONODU!

